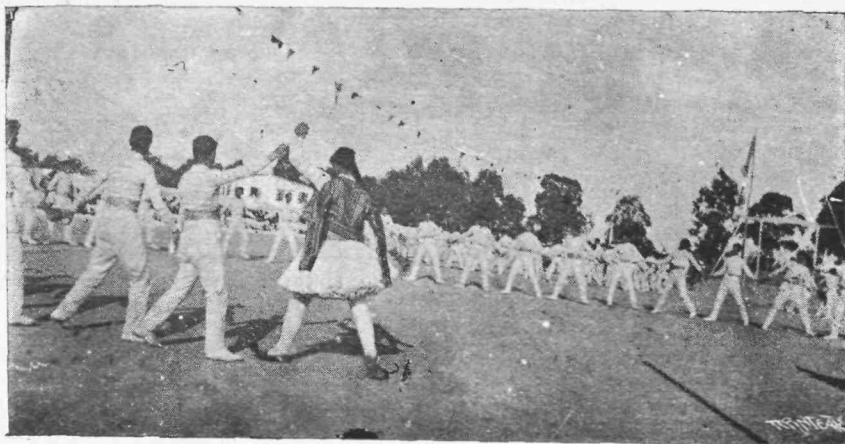

ΚΥΠΡΟΣ

Χορός ελληνικός υπό των μαθητών του έν Λευκωσίη
Παγκυπρίου γυμνασίου.

Ο ΖΑΝ ΜΩΡΕΑΣ

ΚΡΙΝΩΝ ΓΑΛΛΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ἡ θεατρικὴ ἔφημερίς «Θάρ-
ρος» τῆς Ρώμης δημοσιεύει τὰ ἀ-
κόλουθα περὶ τοῦ Ζαν Μωρέας :

ΖΑΝ ΜΩΡΕΑΣ ἦτο σκληρὸς καὶ
εἴρων εἰς τὰς κρίσεις του.
Ὁ ποιητής, ὁ ὁποῖος συνή-
θιζε νὰ μὴ κοιμᾶται διὰ νὰ ἔχη
τὴν αὐταπάτην, ὅτι ζῇ δύο φο-
ρὰς, συνήθιζε νὰ λέγῃ διὰ τὸν
Σαίξπηρ.

— Εἶνε ὁ διάβολος, ὁ ἀχα-
πητότερος εἰς τὸν Θεόν.

Διὰ τὸν Πασγὰλ ἔλεγεν. —

Εἶνε εἶδος Σαίξπηρ· δὲν τοῦ
λείπει παρὰ τὸ νὰ φροντίζῃ διὰ τοὺς ἵππους καὶ
διὰ τὴν θύραν τοῦ θεάτρου, καθὼς ὁ Ἀγγλος.

Διὰ τὸν Φλωμπέρ. — Εἶνε τέλειος, ἀλλ' ἔχει τὴν
τελειότητα τοῦ διυλισμένου ὕδατος. !..

Διὰ τὸν Γκαίτε. — Εἶνε ὁ μεγαλειότερος τῶν Γερ-
μανῶν, δηλαδὴ ὁ ὀλιγώτερον Γερμανός.

Διὰ τὸν Ἀλφρέδ δὲ Μυσσέ. — Εἶνε ἀληθής, γοη-
τευτικός ποιητής. Ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἐμφανίζεται σερνὸν
ὁ ὑπάλληλος ἐνὸς καταστήματος νεωτερισμῶν.

★

Διὰ τὸν Ζαν Μωρέας ὁ Λαμαρτίνος ἦτο ὁ μεγα-
λειότερος τῶν ποιητῶν τοῦ αἰῶνος καὶ συνεθίζε νὰ λέγῃ
περὶ αὐτοῦ :

— Οὗτος σύρει τὴν γλῶσσαν τοῦ δεκάτου ὀγδόου
αἰῶνος ὡς φορτίον !

Καὶ ἔπειτα προσέθετεν :

— Ἀλλὰ τὴν σύρει πρὸς τὴν δόξαν !

Ἐνα βράδυ τὸν ἠρώτησαν τί σκέπεται διὰ τὸν Χούσ-
μαν. Ὁ Μωρέας ἔλαβε τότε τὸ ἀπλοϊκώτερον ὕψος
καὶ μὲ ἐκπλήξιν ἠρώτησεν.

— Ἀλλ' εἶναι λοιπὸν συγγραφεὺς ὁ Χούσμαν !
Ἐγὼ πάντοτε ἐνόμισα, ὅτι ἦτο χασάκης !

Ἐναντίον τοῦ Ροστὰν ἐπεδείκνυε μίαν περιφρόνη-
σιν ἀνεξήγητον.

Διὰ τὸν «Ἀετιδέα» τοῦ εἶπεν ὁ Ζαν Μωρέας.
— Εἶνε μία χῆνα μὲ πτερὰ ἀετοῦ.

★

Ἀλλ' ἀκριώτερος ἐδεικνύετο πρὸς τὸν Πῶλ Ἀδαμ
περὶ τοῦ ὁποῖου ἔλεγε :

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς δὲν ἔμαθεν ἀκόμη
νὰ γράφῃ. Καὶ ὅμως ὑπῆρξα συνεργάτης του !

Δι' ἐν βιβλίον τοῦ Ἀδαμ. (πιθανῶς διὰ «Τὸ
μαῦρο φεῖδι») ὁ Μωρέας εἶπε μίαν ἡμέραν μὲ τὸ σύ-
νηθες σαρκαστικὸν ὕψος, ὅτι τὸ βιβλίον ἐκεῖνο τὸ εἶχε
πάντοτε εἰς τὸ προσκεφάλον του.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ συνομιληταὶ του ἐξέφρασαν ἐκπλήξιν
ὁ Μωρέας ἔσπευσε νὰ ἐπεξηγήσῃ.

— Ἐννοεῖται, εἶνε ἐν βιβλίον ἐνὸς φίλου καὶ δὲν
μπορῶ νὰ τὸ πωλήσω μαζὺ μὲ τὰ παλιόχαρτα ποῦ
γεμίζουν συχνὰ τὰ τραπέζια μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν
ἀξίζει ὅπως λάζη θέσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου, δι'
αὐτὸ τὸ ἐτοποθέτησα εἰς τὸ κομοδίνο μου, μαζὺ μὲ τὰ
βιβλία τὰ ὁποῖα διαβάζω. Ἀλλ' ἔχουν παρέλθῃ δύο
χρόνια καὶ εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν. Δὲν
τὸ ἤνοιξα ἀκόμη !

★

Εἰς τοὺς ζητοῦντας τὴν γνώμην του διὰ τὸν Πιέρ
Λοτι ἤρκαετο νὰ ἀπαντήσῃ.

— Εἶνε ἕνας ἀνθρωπος τῆς θαλάσσης.

— Καὶ τίποτε ἄλλο :

— Ἐχει τὸ προσὸν ὅτι περιέγραψε πᾶν ὅ,τι εἶδε,
ἀλλὰ καὶ τὸ ἀδικον ὅτι εἶδε πολλὰ πράγματα χωρὶς
ἐνδιαφέρειν.

Διὰ τὸν Ἀνδρέαν Σιδ ἔλεγε μὲ σκληρότητα κρί-
σεως.

— Εἶνε ἕνας κουτὸς ποῦ γυρεύει φύλλους ! Καὶ
ἔως ἐδῶ τίποτε τὸ καλόν. Τὸ δυστύχημα ὅμως εἶνε ὅτι
θέλει νὰ τοὺς δίδῃ εἰς τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς τρώ-
γουν !

Κ. Κ.